

mijmering

pk pavarotti

‘Jij draait zeker wel heel veel muziek thuis’, wordt me vaak gevraagd. Nou ja gevraagd, het wordt verondersteld, omdat alles wat met klassieke muziek te maken heeft nou eenmaal mijn beroep betreft en ik van zo’n beroep wel de hele dag zal willen genieten.

Om eerlijk te zijn: ik draai nauwelijks muziek. Er zijn weken waarop er geen cd in mijn speler komt, Radio 4 niet aan staat, er op geen enkele manier klassieke muziek in mijn huis klinkt. Dat hoeft niet, want er zit vierentwintig uur per dag muziek in mijn hoofd en dat is genoeg. Ik moet bij wijze van spreken het ene muziekje wegduwen om het andere te kunnen horen.

Maar als ik dan iets onweerstaanbaar vind, dan kan ik het ook 24/7 draaien. De gregoriaanse zang van de monniken van Le Barroux bijvoorbeeld, of de net verschenen cd van fortepianist Rembrandt Frerichs en kamanche-speler Kayhan Kalhor, ‘It’s still autumn’ geheten. Aanschaffen dat ding, hij krijgt van mij een 10 in Luister! Wat ik niet snel zal opzetten is opera. Ik hou er niet van. Te druk, te veel, te onbenullig of te ingewikkeld. Zég wat je wilt zeggen, maar zing het niet. Tegelijkertijd, als je me vraagt waaruit ik in muzikaal opzicht het meeste plezier haal, dan zijn het toch de muzikale hoogstandjes van tenor Luciano PK Pavarotti. Die geweldige stem, die tegen het ordinaire aanschurende dramatiek en die haast schaamteloze bespeling van zijn publiek fascineren me mateloos. En in die paar minuten die zo’n aria duurt leef ik met de meute mee naar die ene hoge noot, die net iets te lang duurt maar die tegelijkertijd niet lang genoeg kan duren. Drama in een notendop.

Toch viel ik van de week voor de opera Don Giovanni van Mozart. Semi-scenisch - of, zo je wilt, semi-concertante - gespeeld en gezongen door het onvolprezen Orkest van de achttiende eeuw en een leger puike solisten, maakte die voorstelling het verschil. Geen gedoe, geen egotripperij, geen vermoeiend op en af, maar alles in dienst van Mozarts goddelijke muziek, die in deze setting zo mogelijk nog aan kracht won.

Marjolijn Sengers, 27 oktober 2019